

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Passionale sanctorum - Cod. Aug. perg. 32

[S.l.], [9. Jahrh.]

Passio sancti Sauiniani martyris sub Auleriano imperatore sub die. VIII
kalendas februarias

[urn:nbn:de:bsz:31-65346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-65346)

quianon sum digna contingere uel uestimentū
quo induta est. & cum accessisset ad beatum cor
pus & tēligisset uestimentum eius. factim aperta
sunt oculi eius. & arefacta manus redierunt in
decōre. Cognoscentes uirtutem dī in loco ipso
sepelientes. Tanta ibidem uir uenerabilis luce
rius de bonis suis prae parauit. omnes saturati
unusquisque ad domum suam fuissent reuersi.
Et cum esset uir uenerabilis lucerius in cōmodis
prae parauit. ad uertit oculos suos ad parietē
& orauit confidenter. Dñe dī tu scis qualiter
ambulauit in ueritate prestare refrigerium
animae meae. & permitte mihi super eam cel
lulam aedificare. Tunc uox dñi locuta est
ad eum dicens. Luceri. tu migraturus es.
& mēces tua tecum est. Postquam uenit & uir
rector ecclesiae qui super eam aedificabat.
tunc apparebit claritas tua in celis. quod in
terra operibus prae parauit. Quae beata
ancilla dī uixit annos. XLVIII. obiit in pace
sub die. iiii. kt febr. Prestante dño nostro
in xpo cui est honor & gloria uirtus & im
perium in saecula saeculorum. Amen.

**EXPLICIT VITA SCAE SAUINAE VIRGIN.
INCIPIT PASSIO SCAE SAUINIANI MART.
SUB AULERIANO IMP. SUB DIE VIII K**

LVI.

TEMPORE ILLO CUM ESSET **FEBRU.**
In samonciuitate sēs sauinianus in oratio
ne sollicitus. in ieiuniis promptus. in elemo
sinis liberalis. enarrabat gloriam dī. Exiit
sonus in uniuersa terra. & nuntiatum est im
peratori. quod beatus sauinianus in angeli
ca reuelatione stabat. & gloriosissimis uocibus
praedicabat dñm qui habitabat in eo. Tunc
loquitur imperator crispino praesidi in ira
sua. exeat currus in furore suo. & milites
principales in toto orbe eructuent xpianos.
& destruent eos ubicumque in uenerint eos.
& non sacrificauerint diis nr̄is. In has poe
nas constituite eos. quod sunt. rotas aereas
& uncinos ferreos. capita aceruibus am

putatis. Cum haec relatione audissent. multa
qui se ante paululum dicebant esse xpianos.
dñm negare coeperunt. Sēs sauinianus nondis
perabat patrocinium dī. sed ieiunabat & ora
bat iugiter. & dabat escam esurientibus. Exiit
homopariuulus nomine iulianus & dixit. Sa
cratissimes sauiniane. numquid ad bellum
prae parare uelis animam tuam. Aut non au
disti quod est xpianis prae paratum. Dese
re hos inimicorum nr̄orum ut in laudes corū
tuorum laus tua loquatur. Tunc beatus sa
uinianus humilicorde & absoluto animo pe
dibus cupiditatem calcauit. & uisitauit regi
ones multas. ut inueniret sibi locum. ubi coro
nam accipere mereretur. Post paucum tē
pus orando & ieiunando in honore prouoca
tus. uenit quondam trecensis ciuitatem. & cir
cuiuit eam. Cum que descendisset & subterius
super fluum siquāne. Inuenit locum sibi
prae paratum preciosissimum. & gratias age
do. Prostrauit se in faciem terrae orationem
imposuit dicens. Dñe ih̄u xpe qui multa ge
nera posuisti in marcanoē. & constituisti eos in
laqueos aquarum. da mihi seruo tuo bap tis
mum. ut lauentur peccata mea. Cum haec
orasset. ecce nubilade celo descendens. & in
luxit super eum. uox uero de caelo dicens ad
eum. Sauiniane. seruus electus dī. inuenis
ti gratiam dñi tui. Dilige quod uoluisti em
nere. quia baptizatus es in nomine dñi ih̄u xpi
& multi per te baptizati dierunt in sc̄a trinita
te. Sēs sauinianus dicit. Gloriatibi xpe
qui conuertis ignorantes. & ad uiam ueritatis
adducis. & cum baptizatus fuisset. ad prehen
dens arundinem in manus sua & fixit eam in
terram. & orationem fudit ad dñm dicens.
Dñe dī meus fac uirgam meam florere & ra
mos bonos habere. & folia formosa produ
cere. ut credat populus iste in nomine ih̄u xpi.
Multi autem uidentes uirgam illam florere.
crediderunt cum beato sauiniano milledecim

et octo et animae centum et nouem baptizatae sunt de manu ipsius sc̄i. Audiens haec imperator quod multa pars populi p̄ sc̄m sauinianum credebat iussit crispinum p̄ fidem cum nonaginta militib. ad illū uenire. ut eum uinctum ad se exhiberent. Ubi uenerunt ad se m̄ di. inuenerunt ipsum orantē. et timuerunt adpropinquare ad eum.

Audiens haec imperator quod nihil praeualuerunt nocere famulo di. iterum mittens alios centum nonaginta ad eum. et inuenerunt eum simili modo orationē complentem. Ipsi quoque orare coeperunt cum eo. Complens autem orationē suam sc̄s sauinianus. surrexit. et locutus est praefes ad eum. sauiniane. numquid electus es de patria tua. Aut quid in hanc locam uersaris. Respondit ei sc̄s sauinianus.

Non sum electus de patria mea sed d̄m que siui. cum uirtutē agnouit et gratiam inuenit. Milites autē dicebant ad eum. sauiniane. domus noster imperator desiderat te uidere. Respondit eis sc̄s sauinianus. si uoluntas est mea. uenio. Sinon. n̄ uenio. Tamen uobiscum uado. Commendauit autem d̄o petitionem suam. et ad imperatorem prexit. Cumque uenisset utennam. in ciuitatem ingressi sunt in palatid. At ubi uidit eum imperator q̄m magnus et xp̄ianus eēt timuit. statim cucurrit ad consistorium suum ubi sedebant septuaginta duo daemones. ad quorum consilia recurrerat. Post paululum rediit sedens pro tribunali. Interrogabat eum dicens. quis es tu. Aut unde es. Aut quot nomen est tibi. Respondit ei sc̄s sauinianus. Ego sum de samon ciuitate. et ex nauitate mea sauinianus uocor.

At autem imperator ad eum. feramala facies turpis. non sacrificas diis meis. Aut quāde in loca uersaris. Respondit ei

sc̄s sauinianus. Uere bene locutus fuisset aureliane. quia tu es pars stragis. et coniugis patris tui diaboli. diu autem quos mihi sacrificare dicis. uani sunt. nec ipsi qui adofiant eos adiuuare possunt. Tu autem tamquam stultae adoras eos. Utinam audires me. et adorares d̄m meum qui fecit caelum et terrā. qui potestatem habet liberare te de igne. et dimittere omnia peccata tua. Ipse autē tamquam stultus cogitabat infra sedicens.

Quomodo istud facere. quia tu inter feras nutritus fuisti superari. nisi in exquisita tormenta. Tunc iussit sc̄s sauinianū in carcere mitti. quadraginta et octo milites uenerunt eum custodire. Et ubi uiderunt sc̄m sauinianum conuersi fuerunt. Et deposuerunt arma sua inter rā dicens. Et nos credimus in d̄m et in sc̄m sauinianum. et adoramus eum. At autem imperator ad eos. Numquid et uos maledicti estis. quod ipsum uultis sequi. uenite et adorare deos meos. Et dabo uobis aurum et argentū. et in honore maximo constituo uobis.

Milites autem dicebant ad eum. Pecunia tua tecum sit in perditione. Nos simul baptizati sumus. et credimus in sc̄am trinitatem. Iratus autem imperator. iussit eos decollare. Ipsi uero propter gratia sc̄i sauiniani. impleuerunt martirium. Iratus uero imperator dicebat in corde suo. si non perdidero maledictū istum cum maleficius suis. totū populū ad se tracturus est. Tunc iussit imperator sc̄m sauinianum ad se uenire. At ad eum. fax mala. facies turpis. usquequo in hac fide p̄seueras. quādiu poterō te custodire. sacrificaueris diis meis. Ad haec respondit sc̄s sauinianus. Ego te uellem perducere in fide bona. ut derelinquas diabolos tuos. et adores xp̄m meū. qui in potestate habet uitam et mortem tuam.

At autem imperator. Adhuc in hac stulticia stas
et respondit. Sēs saunianus dixit. Ego non
sum stultus. sed seruus dñi nostri ihu xpi.
Tu autem tamquam stultus et insipiens es.
qui non confiteris dñm meum. sed confiteris
satanam patrem tuum. Iratus autem impe
rator. iussit ligare manus eius et pedes.
et cedi ad uectes ferreos. et mitti in capite
eius cassidem igneam. Tunc dixerunt tres
uiri. beatus fueras aureliane si natus nuqua
fuisset. quia talia tormenta iussisti fieri sa
mulodi. Iratus uero imperator. iussit eos
decollari. Ipsi autem ppter gratiam sau
niani sc̄i. conscenderunt regna caelorum.
Tunc dixit sēs saunianus ad eum. Si amplius
mihi tormenta potueris facere fac. quia
mihi uita sunt et dulciora sup mel et fauu.
Tunc iussit imperator fieri scamnum et
eaminum ferreum secundum statum eius.
hoc est cubitos xii. Et factum est secunda
iussum imperatoris. Et posuerunt eos in me
dia ciuitate. Et iussit sēm saunianum alli
gari. et ligna multa subponi et ignem.
et ipsum conburere et pcepit exhibere qua
draginta c̄ cas olei. et mitti sup flammam
ignis. Sēs saunianus mittens se in media
flamma. et dicens. Haec tormenta quae mihi
inferis. in tua turpitudine et in diuitiis
consumandus eris. Ego tibi dixi. quia non
timebo tormenta nec iram tuā. Cum haec
dixisset de multitudine ignis. scamnus fac
tus est tamquam cera. Ueniens autem impe
rator uidit sēm saunianum in media flama
stantem et orantem. erat facies eius tāquā
rosa et lilium de caelo descendens. At ubi
uidit eum imperator. cecidit in faciem suam
at timore magno. ab hora prima usq; in ho
ram nonam. Et postquā surrexit. dixit ad
eum. fera mala non tibi sufficiant peccata
animarum quae ferrare fecisti. et non permisisti
sacrificare deos meos magnos. sed omnem

populum traxisti ad te. Respondit sēs sa
unianus et dixit. Adhuc multas animas
habent credere dñm p me. Et tu ipse. et blasphem
mauit tamquam stultus imperator. Et dixit
ad eum. Numquid et meuis inuis maleficiis
pducis. sic mihi faciant diuini et sic mihi
reddant. si crastino ista hora non p didero
animam tuam. ad exemplum omnium fa
ciote puenire. Alia autem die iussit sēm
saunianum uenire. Cumq; adductus fuisset
in conspectu eius. dicens ad eum. Jam sacri
fica dios meos. aut intellege uerba mea. ut
tibi tormenta addantur. Sēs saunianus
dicens. Ego tibi dixi quia non timebo tormenta
nec iram tuam quia fidem meam habeo. quam
p baptisimi gratiam consecutus sum. Tunc iussit
imperator. lignum magnum exhibere secūm
statum eius. et poni ante palatium. Et uocatis sunt
milites et uenerunt in ordine. et ter nas sagit
tas iniecerunt super eum. ut citius interficeretur.
Et putabat imperator quod omnes sagittas in corpore
eius infigerentur. Sagittae autem suspendebatur
a uento. ad dextris et a sinistris eius ne una quidem
corpore eius tetigit. post solis occasum. iussit
eum a militibus custodiri. ne subito xp̄iam ue
niant. Et noctibus absoluit. Alia uero die mul
tus populus obseruabat. ut uiderent uirtute
di. Alia autem die ait imperator. Camus et
uideamus illam maledictum. quod est actio sua.
Uenit autem imperator et dixit ad eum. Ubi est
deus tuus. ueniat et liberet te de manibus meis.
Aut de sagittis his. Et exiens una de sagittis
ipso. Ingressa est in oculum imperatoris. Et ecce
cauit eum. Tunc dixit sēs saunianus. Tibi dico
stultae si credis in dñm meum. uidebis lucem di.
Iratus autem imperator iussit milites nonaginta
ut in carcere eum mitterent. Et in carceras
ferreas diligentius custodirent. et in crastino
caput eius auferrent ab eo. Dum sēs sauni
anus ad carcerem duceretur. orationem in
posuit dicens. Dñe ihu xpe qui eduxisti popu

lum tuum demari rubro. et liberaſti cum dedeſt
pharaonis. libera me ſeruum tuum de conpede
iſtaſ. et in hunc locum me iube transferre.
ubi baptiſmi gratiam conſequi merui. Cū hæc
oraſſet excecatis ſunt milites. et conſracti ſunt
ferreis. ſc̄s ſauinianus uelociter iter carpenſi
puenit ad locum ubi baptiſmum p̄cipiat.
Audiens hæc imperator. iuſſit milites. ut eū
p̄quiri deberent. Et ubi inuenerit magnum
ipſum. decollare eum. Exiētes autem milites.
obuiam habuerunt inopem ſenicem. ſed non
xp̄ianum. tunc loquitur ad eos. Alio die quar
ta hora uisus eſt xp̄ianus contra ſole ſurgente.
pedibus deſerebat. ſicut uentus a facie terræ.
milites autem p̄ſecuti ſunt eum. Sc̄s ſauini
anus prius uenit ſuper ripam ſiquanæ. Et
gauiſus erat ſuper flauium magnū tranſire.
Reſpexit retrorſum. Inimici autem multi
inſurgebant in eum. Sc̄s ſauinianus ibi mo
tatione p̄ſeruitur dicens. Dñe ih̄u xp̄e
quia odiu congregaciones malignorum. Et
narravi uir tutem tuam. dñe præſta famulo
tuo ſecreta reuelatione in hunc locum introire
ubi baptiſmum p̄cepi. Cum hæc oraſſet facta
eſt aqua tanquā petra et pedibus ipſe ſc̄s ad
locum ſibi demonſtratum abiit. Uidentes mi
lites pelagum magnū. conturbati fuerunt.
Sc̄s ſauinianus iterum p̄ſeruit ſe in faciem terræ
et magnam orationem fudit ad dñm. Dñe ih̄u
xp̄e quime ab aduleſcentia mea gubernare
dignatus eſ. oſtende uir tutem tuam in me.
et celerius iube me corona quatuor ſeris coronari.
Et concede mihi ſeruo tuo ut quicumq; in hoc loco
orationem fuderit quam mihi coronam tradide
riſ. Et inuocauerit nomen meū p̄pter nomen
tuum. In ſiſ orationibus exaudiat. Et ſal
uus eē mereatur. Hæc cum oraſſet. leuauit
oculos ſuos. uidit quosdam milites extracto
gladio uelocius currebant decollare eum.
Milites uero timebant ad p̄pinquare ad eum.
Ad hæc locutus eſt ad eos ſc̄s ſauinianus. uenite

et conuertite ergo et colligite de ſanguine meo
et ligate in linteo. et portate aureliano impe
ratorē. ut uideat uir tutem dī. Cumque per
cuſſus fuisset. gutta ſanguinis cecidit ſuper
caput carniſicis. Et ipſi conuerſi fuerunt et
clamauerunt uoce magna dicentes. Domine
parce peccatā noſtrā. qui ad ſanguine tuo ſc̄o
baptizati ſumus. Sc̄s ſauinianus ad p̄hendens
caput ſuum. portabat eum pedes quadraginta
nouem. Milites autem colligerunt de ſc̄o ſanguine
et ligauerunt in linteo. et portauerunt aureli
ano imperatori. Cumque ueniſſent in conſpec
tu eius. abſoluto linteo. ſanguis ille factus eſt
uelut roſa. et lilia et in ipſa hora aperti ſunt oculi
imperatoris ubi ſagitta fuerat fixa. Et uidit
lacem dī. Et exclamauit uoce magna dicens.
Quā bonus et glorioſus eſ dī xp̄ianorum. qui fa
cis uoluntatem timentibus ſe. Audiens hæc
aliqua mulier nomine ſirria qui ſeptuaginta
annis ab oculis caeca ſedeſ. ait ad parentib;
ſuis. Ducte me ad amabilem gaudium. ubi ſa
cratiſſimus ſauinianus caeleſtem gratiam con
queſiit. Parentes autem illius dereliquerunt
eam. Et noluerunt cum ipſa pergere. Exiit
paruulus de germine eorum introit ad eam
conp̄hendens manibus inuiſ eius ambulauerunt
et nesciebant ubi p̄dicarent paſſione ſc̄o. Uen
ientes autem milites ubi ſc̄s ſauinianus requi
eſcebat. ad ſc̄is ſunt pedes eorum. et non potuerunt
amplius iter p̄gere. quia in ſc̄m locum adue
nerant. Illa humili corde flectere genua ſua
in terra. coepit orare confidenter dicens.
Dī xp̄ianorum et ſc̄e ſauinianæ qui tibi impetraſti
coronam p̄tioſam lapidibus ornata. Oſtende
uir tutem tuam in me. Cum hæc oraſſet. in ea
hora aperti ſunt oculi eius et uidit lacem dī.
et ſepulchrum ſc̄i ſauinian. Multus autem
populus feſtinabat ut uideret uir tutem dī.
Tunc loquitur ſirria ad eos. Diligamus ſepul
turam et faciamus cellam magnam. ubi ſc̄s
ſauinianus uitam non depoſuit. ſed mirauit.

Acta sunt haec sub aureliano quondam imperatore .viii. kt. februaryas. Praestante dno nostro ihu xpo cui est honor et gloria et potestas. et nunc in saecula saeculorum amen.

EXPLICIT PAS. SCI. SAUINIANI.

INCIPIT PASSIO.

LXVII. SCI. POLICARPI EPISCOPI.

QUOD EST. VII. KT. FEBR.

Eccelesia dei quae est apud iherosolimam ecclesia dei salutem. Philomadae. et uniuersis quae in locis sunt catholicae ciuitatibus misericordia et pax et amor dei patris aedni nostri ihu xpi cum omnibus abundet in saeculo. Scripsimus uobis fratres de martiribus et de beato polycarpo qui uelut signaculum fidei persecutionis seclabat inimici. Omnia enim quae transacta sunt dno auctore predicta sunt secundum euangelium in quo quid sequi deberemus ostendit. In quo se et tradi passus est et crucifigi. pro quo nos liberaremur a signemur diaboli. Emulos ergo nos sibi esse uoluit. De primis uirtute caelesti. In uisum iustus obtemperauit arbitrio. Dant scilicet secutus suam ut pius dno exemplum famulis sepebendo. ne nos osus praeceptor aquo quam putaret. Pertulit ante illa quae alius proferenda mandauit. Quo omnes trafor maure et docuit. ut non solum nos ipsos. sed etiam per nos fratres singulos saluaremus. Beata enim passiones. caelestia tolerantibus regna parturunt. Et post contempta haec omnia opes. honores parentes. corona consummatio plena martirium est. quidem dignum tam pio dno famulorum reddat obsequium. si maior constat proseruis dno. quam seruos protulisse pro dno. Unde oportet doctiores nos redditis omnia cum timore narrare. Et singulorum militiam xpi fidelia deuotionum trophaea ut gesta constat

exponere. quo amore circa dno fuerint patientia cuncta per tulerint. qui semper non tanta admiratione teneatur dulcia fuisse singulis durorum uerbera flagellorum. gratiulas aculei lamminas ferientes amabilem gladium. et mitia erepitantia tormenta flammaram. Cum fluente utriusque lateris cruore. patefactis artalibus omnia apparet inter membrorum. ut ipsa etiam coronam populi claret uiso fletet. tantae crudelitatis horrore nec sine lacrimis possit aspiceret quod fieri ipse uoluisset. Nullus tamen erat patientium martirum gemitus. aut heulatio aliqua uel doloris exorta. ut libenter suscipiebantur singula. Ita fortiter tolerabantur accepta. Praesens enim dno suscepta tam fidelium oblationem seruorum. non solum aeternam uitam. sed et illa quae solet deuotis praestare. sed etiam doloris illius uolentiam temperabat. scilicet ne potentiam cruciatu corporis frangeret animi. Loquebatur enim cum illis dno. et exspectator ac roborator animorum. Et praesentia medebatur mala. Et coronam illis caelestia si durasset permittebat imperia. Inde iudicis ille contemptus. Inde gloriosa patientia. Exi enim hac luce cupiebant. ut ad illa clara atque aeterna salutis habitacula dno iubente transirent. Praeponerant uera falsis terrenis sempiterna mortuam. Parabatur enim unius horae exitu gaudium nulla uetustate periturum. Diabolus tamen multa machinatus est. sed gratias dno nostro ihu xpo. qui contra omnes fidus seruorum suorum defensor adsit. Nam fortissimus germanicus et omne dno mente deuotus. Incredulorum animos patientiae suae uirtute extinxit. Hic feris traditus cum consulis in se miseracione cerneret. et ab eo psuaderetur. ut saltem uel aetatem suam cogitaret. si alia forte in se contempneret omnia dolentem in se inimicum aspiciat est. Et de